



8T 84/2001

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.10.2001 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících Jitky Hurychové a Jitky Kuncové

takto:

Obžalovaný

nar.

trvale bytem

je vinen, že

1) jako podnikatel podnikající pod jménem [redacted], se sídlem v [redacted] za zdaňovací období let 1996 a 1997 nepodal u Finančního úřadu v Hořovicích přiznání k dani z příjmu fyzických osob, ačkoliv za toto období měl prokazatelné příjmy a zkrátil tak daň z příjmu fyzických osob o částku nejméně [redacted] Kč a způsobil tak ve stejné výši škodu České republice, resp. Finančnímu úřadu v Hořovicích,

tedy ve větším rozsahu zkrátil daň a způsobil tímto činem značnou škodu,

2) jako podnikatel podnikající pod jménem [redacted] se sídlem v [redacted] v účetním období let 1996 a 1997 nevedl účetnictví a tím porušil § 35 zák. č. 513/1991 Sb. v platném znění a § 15 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění,

tedy v úmyslu zajistit sobě neoprávněné výhody nevedl podklady sloužící ke kontrole hospodaření,

čímž spáchal

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona ve znění platném do 31.12.1997 a trestný čin zkrácení údajů hospodářské a obchodní evidence podle § 125 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona ve znění platném do 31.12.1997

a odsuzuje se

podle § 148 odst. 2 tr. zákona ve znění platném do 31.12.1997 za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zákona, § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný [redacted] se částečně doznal, když uvedl, že účetnictví nevedl, protože si myslel, že jeho náklady při podnikání jsou natolik vysoké, že by neplatil žádnou daň z příjmu. Většinu nákladových dokladů ale není schopen předložit. Dále se hájil tím, že některá vozidla nepřivezl sám, ale na jeho jméno je přivezly jiné osoby, např. sv. [redacted] vozidlo Peugeot 406 nebo sv. [redacted] vozidlo Renault Trafic. V těchto případech měl obžalovaný svědkům pouze sdělit, kde je vozidlo v Belgii k prodeji. Celní deklarace byly ale vystaveny na obžalovaného. Z tohoto důvodu též nesouhlasí s vyšší daňového nedoplatku, neboť je přesvědčen, že jeho příjmy nebyly tak vysoké. Vozy prodával zájemcům za ceny uvedené v kupních smlouvách.

Svědék [redacted] uvedl, že vůz Renault Trafic přivezl z Belgie pro obžalovaného, následně jej ještě opravoval a zajišťoval prodej. Od obžalovaného dostal určitou částku peněz, neboť na této transakci se podíleli asi tak napůl.

Svědék [redacted] uvedl, že od obžalovaného koupil tři vozy, a to Fiat Uno, Mazda 121 a Audi 100. Vůz Audi zakoupil za [redacted] Kč jako nehavarovaný, ačkoli v kupní smlouvě je cena [redacted] Kč a vůz označen jako havarovaný. Dohodli se, že uvedou nižší kupní cenu proto, aby obžalovaný neplatil vyšší daně. Ostatní vozy koupil za ceny uvedené v kupních smlouvách, tyto vozy byly havarované a cena byla tedy nižší.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1996 od obžalovaného zakoupil vozidlo Renault Trafic. Zaplatil za něj v hotovosti u obžalovaného doma asi [redacted] Kč. Obžalovaný mu zatajil, že šlo o havarované vozidlo sestavené z dílů různých vozidel, tedy i různého roku výroby. Vůz si ale ponechal.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1997 od obžalovaného koupil vůz Peugeot 405 diesel, havarovaný, za asi [redacted] Kč. Za vůz platil hotově v Cerhovicích.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1997 od obžalovaného koupil vůz Peugeot 406 za částku [redacted] Kč.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1996 si od obžalovaného nechal dovést vůz Nissan Patrol 2.8 TD, havarovaný, za který zaplatil [redacted] Kč.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1997 koupil vozidlo Peugeot 306 od [redacted] kterému za něj zaplatil [redacted] Kč v hotovosti, ačkoliv jednal i s obžalovaným ohledně dokladů k vozu a taktéž věděl, že je dovozcem.

Svědék [redacted] uvedl, že v r.1996 si u obžalovaného objednal vůz Peugeot 306, rozebraný a nekompletní, za který zaplatil [redacted] Kč. Vozidlo na něj nikdy nebylo přepsáno, bylo registrováno na obžalovaného, ale zprostředkoval jeho prodej sv. [redacted] za [redacted] Kč, přičemž [redacted] Kč byly jeho náklady.

Svědék [redacted] uvedl, že ve splátkách placených v r.1996 a v lednu a únoru r.1997 koupil od obžalovaného vůz Nissan Sunny za částku [redacted] Kč. Peníze předával obžalovanému u něj v Cerhovicích.

Svědék [redacted] uvedl, že od obžalovaného koupil v r.1996 vůz Mercedes 124 za [redacted] Kč. Peníze předával hotově obžalovanému u něj doma v Cerhovicích.

Svědék [redacted] uvedl, že od obžalovaného v r.1997 zakoupil vozidlo Renault Clio, havarované, za částku [redacted] Kč, kterou zaplatil v hotovosti přímo obžalovanému.

Dále soud vycházel z výpovědi svědků [redacted]

Znalecký posudek z oboru ekonomika - účetnictví vypracovaný znalkyní Ing. Janou Kádárovou a dodatěk č.1 určuje výši daně nezaplacené obžalovaným v nejpříznivější z více variant vypracovaných vzhledem k neexistenci řádného účetnictví obžalovaného v té variantě, která činí pro r.1996 částku [redacted] Kč a pro r.1997 částku [redacted] Kč.

Před vydáním rozhodnutí ve věci soud přihlédl i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou výpis z živnostenského rejstříku, kupní smlouvy, doklady finančních úřadů, protokoly FÚ v Hořovicích a další

Po zhodnocení všech výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného ze spáchání těchto dvou trestných činů byla prokázána. Obžalovaný sám doznává, že účetnictví vůbec nevedl, ač je podle ust. § 35 obchodního zákoníku jako podnikatel povinen účetnictví vést. Obhajoba, že účetnictví nevedl proto, že se domníval, že vzhledem k nákladům bude daň zanedbatelná, nemůže obstát. Tímto jednáním, resp. nekonáním naplnil skutkovou podstatu tr. činu zkrácení údajů hospodářské a obchodní evidence podle § 125 odst.1,2 písm. b) tr. zákona ve znění platném do 31.12.1997. Od této trestné činnosti se odvíjí i další a závažnější trestná činnost - neplnění daňové povinnosti. Obžalovaný v letech 1996 a 1997 neodevzdal finančnímu úřadu žádné daňové přiznání. Při stanovění výše daňového nedoplatku vycházela znalkyně z podkladů - účetních dokladů, které měla v té době k dispozici. Znalecký posudek vypracovála v několika variantách, a to i z toho důvodu, že obžalovaný postupně dodal další účetní doklady - vzhledem k neexistujícímu účetnictví i vzhledem ke značnému časovému odstavu nelze již přesněji a jednoznačněji zmapovat stav "hospodaření" obžalovaného v předmětné době a proto soud musel v pochybnostech rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Zvolil tedy tu z variant znaleckého posudku, která je pro obžalovaného nejvýhodnější, resp. podle které jsou daňové nedoplatky za léta 1996 a 1997 nejnižší (a to přesto, že ohledně řady dokladů předložených obžalovaným vznikají pochybnosti o použitelnosti, jak uvádí i znalkyně). Na rozdíl od obžaloby je soud přesvědčen, že jednání popsané pod body 1), 2) obžaloby je jediným skutkem, resp. jediným pokračujícím tr. činem zkrácení daně, poplatku a podobné dávky, neboť jde o jednání vedené jednotným záměrem, stejným způsobem provedení, taktéž časově propojené, a to ve znění platném do 31.12.1997. Proto i podle pro obžalovaného nejpriznivější varianty nezaplacená daň z příjmu za období let 1996 a 1997 přesahuje částku [redacted] Kč, tedy hranici značné škody ve smyslu trestního zákona. Podle pro obžalovaného nejpriznivější varianty znaleckého posudku by výše nezaplacené daně z příjmu fyzických osob činila za období r. 1996 částku [redacted] -Kč a za r. 1997 částku [redacted] Kč. Nezaplacením těchto částek obžalovaný tedy naplnil skutkovou podstatu tr. činu zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle §148 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona. Pro daňové řízení u správce daně nejsou ale tyto částky závazné, neboť v tomto řízení leží důkazní břemeno na poplatníkovi a pokud tento nevedl účetnictví a nemůže přesvědčivě dokladovat své nákladové položky, správce daně vypočte výši daňového nedoplatku podle zákonných pomůcek. V trestním řízení je tomu naopak, důkazní břemeno nese v plné šíři stát, resp. jeho orgány, které musí obžalovanému prokázat, zda a v jaké výši neodvedl daně v rozporu s příslušnými právními předpisy.

Při rozhodování o druhu a výši trestu přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, který je dán především významem zájmu chráněného trestním zákonem, který obžalovaný svým jednáním porušil a obecně je vyjádřen i v trestní sazbě uvedené v ust. § 148 odst. 2 tr. zákona, přičemž přihlédl i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Jako k přitěžující okolnosti soud v tomto případě přihlédl k tomu, že obžalovaný spáchal více tr. činů, ačkoliv spolu logicky a ze své podstaty souvisí. K částečnému doznání soud přihlédl jako k polehčující okolnosti, ačkoli za těchto okolností se doznání obžalovaného dá spíše považovat za konstatování objektivní reality. Soud si jako nejdůležitější otázkou posoudil splnění zákonných podmínek pro zahrazení předchozího odsouzení a je tedy možno na obžalovaného hledět, jako by nebyl odsouzen. Proto mu též uložil mírný trest odnětí svobody u dolní hranici trestní sazby v trvání 18 měsíců odložený na zkušební dobu 2 let.

o u ě e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

dne 11. října 2001

Mgr. Aleš Grombříř, v. r.
předseda senátu

100